

[Bjørn Elmquist]

svar for ansatte, og det skal erindres, at det jo også var Den europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i august 1981 i netop en britisk sag, der førte til, at arbejdsministeren fremsatte forslag til ovenfor nævnte lov. Hverken i bemærkningerne til lovforslaget eller på anden måde ses ministeren imidlertid at have fastslået et sådant ansvar.

Besvarelse (12/8 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Lov nr. 285 af 9. juni 1982 om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold regulerer forholdet mellem arbejdsgiveren og den enkelte lønmodtager, som har krav på en godtgørelse, hvis arbejdsgiveren afskediger lønmodtageren i strid med lovens bestemmelser.

Har de øvrige medarbejdere på virksomheden søgt at påvirke arbejdsgiveren, f.eks. gennem en arbejdsnedlæggelse, skal spørgsmålet om berettigelsen heraf afgøres selvstændigt efter de sædvanlige fagretlige regler, det vil sige typisk ved arbejdsretten, der kan idømme bod, hvis medarbejdernes handlemåde findes overenskomststridig.

Spm. nr. 1085

Til *udenrigsministeren (6/8 82)* af:

Riishøj (SF):

»Hvilke initiativer vil Danmark tage i den periode, Danmark indtager formandskabet i EF, til fremme af effektive økonomiske og politiske sanktioner over for Sydafrika, især hvad angår samhandel, herunder begrænsninger i energiimporten fra Sydafrika, samt forbud mod kulturelt og forskningsmæssigt samarbejde med Sydafrika, bl.a. forbud mod deltagelse i videnskabelige konferencer i Sydafrika?«

Begrundelse

Det er ikke nogen hemmelighed, at sanktionspolitikken over for Sydafrika ikke fungerer på grund af de europæiske landes manglende interesse for iværksættelse af effektive sanktioner over for Sydafrika. Formålet med dette spørgsmål er at få oplyst, om Danmark vil benytte sit formandskab for EF til bl.a. at fremme de europæiske landes interesse for sanktionsspørgsmålet, sådan at der inden

længe kan iværksættes effektive internationale sanktioner over for apartheidstyret. Sanktionspolitikken omkring Falklandskrigen viser, at sanktioner kan iværksættes hurtigt og effektivt. Det er spørgerens opfattelse, at beslutningen om sanktioner skal foretages af de nationale parlamenter, og at flere end blot de lande, der er medlemmer af EF, skal medvirke ved udformningen af sanktionspolitikken.

Besvarelse (13/8 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

På grundlag af en beslutning truffet af de Ni's udenrigsministre i juli 1977 undersøger de ti EF-medlemslande løbende, hvilke fællesskabsforanstaltninger der kan træffes med henblik på at udnytte fællesskabslandenes kollektive vægt til at virke for afvikling af Sydafrikas apartheid-politik. Et første resultat af disse undersøgelser var vedtagelsen af en adfærdskodeks for EF-landenes virksomheder i Sydafrika. Arbejdet med denne sag vil selvfølgelig blive fortsat under det danske formandskab.

Det må imidlertid erkendes, at der i EF næppe vil være enighed om for tiden at beslutte yderligere skridt. En dansk indsats må derfor først og fremmest baseres på det fællesnordiske handlingsprogram, som folketinget tiltrådte den 26. maj 1978, og som indeholder bl.a. en beslutning om, at de nordiske lande i overensstemmelse med deres politik i FN skal virke for forslag i sikkerhedsrådet, som kan føre til bindende vedtagelser mod handelen med Sydafrika. Et af de øvrige elementer i handlingsprogrammet er desuden en henstilling om at bringe sportslige og kulturelle kontakter med apartheidregimet i Sydafrika til ophør.

Spm. nr. 1086

Til *undervisningsministeren (9/8 82)* af:

Knud Lind (FP):

»Agter ministeren at tilpasse loven, således at det bliver nemmere for kommunerne at nedlægge overflødige skoler i takt med det faldende børnetal?«

Begrundelse

Den nuværende procedure angående nedlæggelse af skoler som følge af faldende bør-